

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. évf. Különszám

2005. KARÁCSONY

Pásztorok zavara

A fény, a félelem, az angyal
elozlott már az égi hanggal,
nem zeng a mennyei torok –
de szívükben még száll a langy dal
s csak állanak a pásztorok –:
„Megszületett királyotok!”

Hej, mire várunk? Útrakelve
siessünk áldott Betlehembe!
– s botunk már indul is sután;
az egyik még kinyúl a lenge
bárányfelhős barik után
s meghajlít egyet a nyakán.

Mennek a tág, visszhangos éjben,
ők a földön, szemük az égen,
mennek s nem értik: mint lehet,
hogy őket szólította, éppen
őket, az édes izenet –
Teremtőnk! vajon mit jelent?

Mit higgyenek? – bús, senki népek,
kik aklos legelőkön élnek
s ruhájuk bolhákkal tele –
Szájukon nem volt más, csak ének
s szívükben gyapjak melege –
ily kegyet érdemelnek-e?

Ég! mért nem üzentél azoknak,
kik szentírások közt borongnak?
Azok megértik hangodat.
Mért nem a díszes gazdagoknak:
vihetnek ajándékokat –
A pásztor mit ért meg s mit ad?

Így mennek, némán, tépelődve –
s most már lenéznek, le a földre,
hol görcsös árnyuk hánytörög –
Így mennek ők, így mindörökre,
zavartan, hogy ez mi dolog –
a szent, a bundás pásztorok.

Kiss Jenő

Advent gyümölcse

Az idei adventben többet gondoltam Jézus születésére és a Szent Családra, mint korábban. Pszichológusok mondják, hogy sohasem érthetjük meg egészen, mit érez a másik, mit él át testileg-lelkileg. Legfeljebb sejtethetjük, beleélő képességünk szerint. A Jóisten néha segít nekünk azzal, hogy hasonló bajokat, körülményeket, nehézségeket ad. Mert ha saját bőrünkön tapasztalunk meg valamit, akkor előbb, valóságosabban tudjuk megérteni embertársainkat.

Novemberben gázvezetéket cseréltek a Lajos utcában. A négy közlekedési sávból heteken át csak kettő volt járható. Gyakran negyedóraig, félóraig tartott, amíg az autóbusz eljutott a Nagyszombat utcától a Kolosy térig. Nehéz volt a várakozás, sok türelemre, gyakran sok gyaloglásra volt szükség. De vajon József és Mária mennyi ideig voltak úton Názárettől Betlehemig a teherhordó szamar porosz-kálásának sebességével? Nekik könnyebb lett volna? Ők az ember-állat felverte portól szenvedtek, ahogyan mi a kipufogó gázoktól.

Mi, ha késve is, előbb-utóbb hazaértünk védett falaink közé. De ők? A szabadban éjszakáztak. Igyekeztek Betlehembe, hiszen Mária áldott állapotának utolsó idejében volt. Majd ott, Dávid városában segítségükre lesznek az emberek!

Betlehem zsúfolásig telve a népszámlálásra érkező vagy átutazó emberekkel. Nincs szállás! Különösen nem egy szülés előtt álló asszonynak. Tovább mennek, a városon túlra. A szegény vándorok szállásán, egy barlangistállóban húzzák meg magukat. Örömeikre még senki sem foglalta el. Széna van benne, meg tán egy tehén és a szamar, amelyen érkeztek.

December elsején kötötték rá a mi házunkat az új gázvezetékre. Vagyis kötötték volna. A nyomás-próbánál kiderült, hogy a ház vezetékrendszere nem megfelelő, újra kell szerelni az egész csőhálózatot! Egyik óráról a másikra nem volt fűtésünk, nem volt melegvizünk. Nem tudtunk főzni, csak egy merülőforralónk volt. Ugyanerre a sorsra jutott a szomszéd házban kisebbik lányunk családotul, három kis gyermekkel. Meg még több száz lakó.

Átadtam a mi Urunk kezébe váratlan nehéz helyzetünket. Ő mindent jóra tud fordítani! Segítsen hát elfogadni, átvészelni, megoldani mindennapi gondjainkat. Fáztunk!

Eszembe jutott megint a Szent Család. A Szűzanya ott szülte meg Kisjézusát a barlangistállóban. Ott is hideg volt az éjszaka, nem sokkal lehetett fagypont fölött. Ajtó aligha volt. *Rá meleget a marha lehel*, énekeljük. Biztosan nem ért fel egy hő-sugárzóval. Vízvezetékük sem volt. Vajon milyen messziről hozta József a vizet? (Mert hogy magára vállalta ezt az akkoriban nőinek számító munkát, abban biztosak lehetünk.) Tán meg se fürdették a kisdedet, csak jól bebugyolálva belefektették a jászolba.

Az istálló csipős szaga orrot és könnyet facsar. Tapasztaltam ilyet a nyáron, amikor tanyára mentünk tejért. Bizony alig vártam, hogy kívül legyek az istállón. És a mi Urunk, emberré lett Istenünk ezt a helyet választotta születése helyéül! Ugyan hol volt itt az idill? Micsoda szegénység, micsoda alázat! Mekkora szeretet!

Köszönjük, Jézus, hogy megtanítasz minket a nehéz helyzeteket is elfogadni, igent mondani. Hadd csatlakozzunk az angyalokhoz: „Dicsőség a magasságban Istennek!”

Fábry Monika

Karácsonykor

*Karácsony ünnepe.
Te vagy a megváltás,
Te vagy a béke.
Minden nyomorultak,
Elhagyott szegények
Szent menedéke!*

*Ma minden elhagyott,
Minden árva, koldus
Lel pártfogóra...
Ma mindenkinek van
Könyve letörlője,
Vigasztalója!*

*– Szomorú népem te,
Koldusok koldusa,
Árvák árvája:
Csak neked, neked nincs
Ki hozzád hajolna,
Aki megszánna!*

*– Karácsony éjjelén
Heródesék vajjon
Miről álmodnak?...
Megváltás ünnepe:
Hozol-e megváltást
A koldusoknak?!*

Szabolcska Mihály (1862-1930)

Karácsony, Jézus születése!

Kétezer évvel ezelőtt Isten el-küldötte egyszülött fiát, aki meg-mutatta az Isten országába vezető utat, a béke és a szeretet útját.

Álljunk meg egy pillanatra és menjünk vissza ahhoz az első ka-rácsonyhoz, oda Betlehembe! A Megváltó palota helyett az istállót választotta, az istenhozott helyett a földönfutóságot, párnázott ruga-nyos ágy helyett a szalmával bé-lelt jászolt, hogy ily módon ala-pozza meg a hit, remény és sze-retet országát!

Az egyetlen kis fény, ami ott pis-logott, egy kialvó mécses küszkö-dő lángocskája volt. Ott nem voltak csillogó-villogó fenyőfák. Ott látjuk a világ legszegényebb családját, rongyokba burkolt újszülött gyer-mekükkel, hogy engem is, téged is és minden embert megtanítsa a békés életre, vagyis a szeretetre.

A béke és a szeretet ünnepén, nyissuk meg lelkünk rozsdásodó kapuit. Fogadjuk be a betlehemi Kisded királyi ajándékát, a békét és szeretetet. *Dolgán Ferencné*

Ünnepi tanítás

Nagy örömmel és Isten iránti hálával ünnepeltük plébániánk alapításának 300. és templomunk felépülésének 250. évfordulóját. Erre az alkalomra külsőleg is ünnepi díszbe öltözött a templom. Hosszú évek erőfeszítése és türelmes munkája van mö-götte, Isten áldásával megszentelve.

Az ünnepen Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök úr volt a meghívott ál-do-zatbemutató és szónok, a három napos beszédsorozat tartója. A jubileumi évet meg-nyitó Szent András-napi ünnepi szentmisén a püspök atyával együtt miséztek meg-hívott vendégként a korábban Újlakon szolgálatot teljesítő atyák is. Az ünnep fényét emelte az énekkar művészi szolgálata.

A püspök úr kedves, meleg szavakkal beszélt az Isten házáról, melyben olyan sok ajándékot kapunk. Világunk zajából beléphetünk Isten csendjébe. Itt találkozhatunk Vele, aki zaklatott szívünknek békét ad, aki megbocsátja bűneinket, aki kiengesztel haragosainkkal, bánatunkban vigasztal, gyengeségünkben erőt ad, papjai által tanít, Szent Testével táplál.

A templom jel is, amely megállítja az embert, találkozásra hív Istennel. Életünk színterei közül a templom az egyik legfontosabb. Itt kiváltképpen jelen van az Úr. Jó itt összegyűlni testvéreinkkel, akikkel egyformán gondolkodunk, hiszünk. Sok-sok rossz világi hatás ellenére itt vagyunk, együtt vagyunk, erősek vagyunk, hogy együtt járjunk Krisztus útján. A gonosz lélek úz minket, elhitei, hogy nem szabad megállni, ezzel tesz egyre nyomorultabbá, ki-szolgáltatottabbá. Mérlegre kell tennünk a világ kínálta gondolatokat és javakat - mi a bűn, mi az Isten akarata szerint való, hogyan tovább. A templom a remény helye a reménytelen világban, az őszinteség helye a hamis világban. Nekünk is tudnunk kell Istent hordozni, hogy mindenki számára tanúságot tehesünk megújult életünkkel.

Eredeti teremtett állapotában Isten barátságában élt az ember a Paradicsomban. Ezt rontotta meg a bűn. Nem az egyes bűnökkel van igazán bajunk, hanem azzal, hogy elszakadunk Istentől, már másfelé vezet az utunk. Isten nem epizódszereplő akar lenni az életünkben, hanem jelen akar lenni szeretetével, és vágyik az ember szeretetére. Ezért adta a kinyilatkoztatást, ezért küldte el egyszülött Fiát. A mai világ megpróbálja kiszorítani Istent az ember szívéből. Helyébe sokféle pótlékot kínál, me-lyek nem hozzák meg a békét és a boldogságot.

Vizsgáljuk meg csendben, a Szentlélek jelenlétében, mikor vagyunk békétlenek, boldogtalanok, mitől üres az életünk. Isten gondolatai nélkül üresfejűek leszünk. A sátán, a hazugság atyja újabb bilincseket akar rakni a nyomorult emberre. A bűn el-tagadása, sok televíziós műsor erkölcsrombolása, a teljesítmény és a vásárlás kény-szere tönkre teszi az embert.

Jézus megváltott minket, megszabadított a bűntől. Az Isten jelenlétében kell él-nünk. Belénk oltott vágy él bennünk Isten iránt. Ő mindig hív minket, van hová visz-zatérnünk. Mindnyájunknak ki kell állnia a hűség próbáját, mint hajdan Ábrahámnak meg a prófétáknak. Utunk keskeny és meredek, de Isten közelében nem lesz üres a szívünk. Tele lesz Isten szeretetével, fénnel, örömmel, és ezt tovább sugározzuk.

Az élet szenvedéssel jár. Mária példáján láthatjuk, hogy akit Isten kiválaszt, azt le-foglalja. Mária nemcsak a Napba Öltözött asszony, hanem Fájdalmas Anya is.

Magunkban nem találhatjuk meg a boldogságunkat. Az önzés nyomorúsághoz ve-zet. Jézus tanítja: amikor észreveszitek és orvosoljátok egymás elesettségét, akkor alkalmassá váltok Isten országára. Isten boldognak [boldogságra?] teremtett minket. Az önmagunkba zárkózás, az önzés, a bűn a forrása minden boldogtalanságnak.

Jézus megment bűneinktől, új életet ad, az örökkévalóságra gyógyít meg. Örüljünk a szentgyónás lehetőségének, szabadságunknak, boldogságunknak. Örüljünk Krisz-tus Testének, hogy Ő élhessen bennünk. Személyes szeretettel vigyük el Krisztust embertársainknak.

Köszönjük az Úrnak a szép templomot, a szerető közösséget. Hordozzuk és épít-sük, erősítsük és terjesszük az Egyházat. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.

Makainé Kosztolányi Erzsébet

Áldott Karácsonyt kívánunk minden kedves olvasónknak!